

РЕШЕНИЕ

№ 23420

гр. София, 10.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав, в
публично заседание на 10.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **13311** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 73, ал. 4 от Закон за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ).

Образувано е по жалба на ГД „Изпълнение на наказанията“, с адрес на управление и кореспонденция: [населено място], [улица], срещу Решение № ЛС-04-443/21.11.2025 г. на министъра на правосъдието и ръководител на Програмния оператор на Програма „Правосъдие“ на Норвежкия финансов механизъм 2014 - 2021 (НФМ 2014-2021) за приключване на процедура за администриране на нередност с установяване на нередност и определяне на финансова корекция по Договор за безвъзмездна финансова помощ (ДФП) № 93-00-27/29.01.2020 г. за изпълнение на проект „Осигуряване на сигурна и безопасна материална среда в затворите и арестите“, финансиран по Програма „Правосъдие“ на НФМ 2014 - 2021, с което е наложена финансови корекция в размер на 25 % (двадесет и пет на сто) върху допустимите, засегнати от нарушението разходи по договор за възлагане на обществена поръчка с рег. № 9150/16.09.2020 г. с изпълнител „Боярт“ ЕООД, за сумата от 76 581,73 лв.

С жалбата се оспорва постановеното решение като недопустимо, немотивирано, неправилно и незаконосъобразно. На първо място, се твърди, че е налице влязло в сила съдебно решение по същия спор (res judicata), тъй като с влязло в сила Решение № 17907 от 25.09.2024 г., постановено по адм. дело № 412/2024 г. по описа на Административен съд София-град, оспореното по това дело Решение за определяне на финансова корекция № ЛС-04-481/20.12.2023 г. на ръководителя на Програмния оператор на Програма „Правосъдие“ на НФМ 2014 - 2021 е отменено като незаконосъобразно поради липса на посочено валидно правно основание във вътрешното право

за налагане на финансова корекция. Процесното ново Решение № ЛС-04-443/21.11.2025 г. е издадено по отношение на същия бенефициер (ГДИН), по същия ДБФП № 93-00-27/29.01.2020 г., за същата обществена поръчка с уникален номер 02030-2020-0016 и за същия договор за обществена поръчка с изпълнител „Боярт“ ЕООД, при идентични по същество твърдения за нарушения на ЗОП (ограничителни изисквания, незаконосъобразна методика, незаконосъобразно изменение на срока на договора), квалифицирани като нередности. В този смисъл по спора относно наличието на нередност и възможността да се наложи финансова корекция вече е налице влязло в сила съдебно решение, което обвързва не само страните, но и административния орган по смисъла на чл. 177, ал. 1 АПК. Сочи се още че налагането на нова корекция за същите факти, след като първоначалната корекция е отменена от съда, е в противоречие с принципа *ne bis in idem*, възприет и в националното, и в европейското право. Освен това новото решение е издадено не вследствие на нова проверка, нови факти или нови нередности, а с единствената цел да се преодолее съдебното решение, отменящо предходния акт. По този начин административният орган използва предоставените му правомощия не по предназначение - за защита на финансовия интерес, а за заобикаляне на влязъл в сила съдебен акт, което съставлява злоупотреба с власт. С оглед на изложеното жалбоподателят моли съдът да приеме, че Решение № ЛС-04-443/21.11.2025 г. е постановено при недопустимо повторно упражняване на правомощието за определяне на финансова корекция по вече решен по съдебен ред спор и поради това да го отмени като незаконосъобразно или да обяви нищожността му на основание чл. 177, ал. 2 от АПК.

По същество се излагат аргументи, че актът е немотивиран и незаконосъобразен като издаден в противоречие с материалноправните разпоредби. Твърди се, че не са посочени факти и обстоятелства, потвърждаващи умишленото извършване на нарушение на конкретна разпоредба на законодателството по възлагане на обществени поръчки, нито са предоставени убедителни доказателства в тази връзка. Единствено са изложени собствени разсъждения, представен е субективен прочит на определени разпоредби и са направени необосновани и неоснователни индикации за извършено нарушение на нормативната уредба в областта на обществените поръчки, както и не е доказано по достатъчно безспорен начин нанасянето на вреда на общия бюджет на ЕС, което е необходимо условие за налагането на финансови корекции.

По първото описано в акта нарушение жалбоподателят поддържа становище, че заложеният от възложителя критерий не е ограничителен, тъй като е налице изключението на чл. 59, ал. 6 от ЗОП. В конкретния случай за изпълнение на поръчката е необходима регистрация в ЦПРС, няма строителни дейности в обхвата на поръчката, за които не се изисква вписване, а заложеното от възложителя условие се отнася само до участниците в обединението, които ще изпълняват строителна дейност, съгласно договора за създаването на обединението, и то с оглед вида и обема на изпълняваната от тях работа, поради което не е налице нарушение на чл. 2, ал. 2 и чл. 59, ал. 2 и ал. 6 от ЗОП, вр. с чл. 3, ал. 3 от ЗКС, както и нередност по т. 11, б. „а“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление. Позицията се на съдебна практика в този смисъл - Решение № 5816/13.05.2021 г., постановено по адм.д. № 12787/2020 г. по описа на ВАС и Решение № 3579/14.04.2022 г., постановено по адм.д. № 12027/2021 г. по описа на ВАС, Решение № 2066/24.02.2023 г. на ВАС, постановено по административно дело № 7503/2022 г.

Жалбоподателят се позовава на разпоредбата на чл. 61, ал. 1, т. 2 от ЗОП, която гласи, че по отношение на икономическото и финансовото състояние на кандидатите или участниците възложителите могат да поставят изискване да имат застраховка „Професионална отговорност“,

когато такова изискване произтича от нормативен акт, за да обоснове липса на нарушение по чл. 2, ал. 2 и чл. 59, ал. 6 от ЗОП. Минималните застрахователни суми за строителите за категории строежи от първа до пета са регламентирани в чл. 5, ал. 2 от Наредбата за условията и реда за задължително застраховане в проектирането и строителството, като съгласно чл. 5, ал. 2, т. 4 от цитираната наредба минималната застрахователна сума за четвърта категория строежи е 100 000 лв. Уточнява, че процесният договор не се отнася до дребни текущи ремонти, а до комплексно вътрешно преустройство и енергийно обновяване на едноетажна сграда - бивш производствен цех - в учебен център (училище), разположен в рамките на охраняемата зона на затвора - П., с РЗП 548,10 кв.м., която е публична държавна собственост. Допълва, че всички тези дейности са взаимно обвързани, изпълняват се в рамките на функциониращ затвор, под строг режим на достъп и повишени изисквания за сигурност, пожарна и експлоатационна безопасност. В тази връзка грешки при проектиране, координация или изпълнение на строителството могат да доведат до значителни имуществени вреди (увреждане на публична държавна собственост) и сериозни неблагоприятни последици за живота и здравето на лишени от свобода, персонал и преподаватели (електроинциденти, пожари, срутвания на елементи, неизправни инсталации и др.). Подчертава, че по силата на ЗУТ и наредбата за задължителното застраховане в проектирането и строителството строителите са длъжни да поддържат застраховка „Професионална отговорност“ с минимални застрахователни суми в зависимост от категорията на строежа. Тези суми представляват долна граница на допустимото покритие, а не максимално допустим „таван“. Нито ЗУТ, нито Наредбата съдържат забрана възложителят - при конкретен обект с повишен риск - да изиска по-висока застрахователна сума, стига изискването да е обективно свързано с предмета на поръчката, да е съразмерно на стойността, сложността и риска на СМР, да важи еднакво за всички участници. В тази връзка се аргументира извод, че възложителят е действал в рамките на своята оперативна самостоятелност, когато при тези конкретни параметри на обекта е установил по-висок лимит на отговорност, при това значително под стойността на поръчката и обективно съответстващ на риска.

По третото нарушение, описано в акта, жалбоподателят застъпва становището, че утвърдената методика за оценка е законосъобразна и отговоря на изискванията на чл. 70 от ЗОП, както и на чл. 33 от ППЗОП, като към момента на откриване на поръчките се прилага от възложителите по ЗОП и е утвърдена като законосъобразна и правилна, вкл. и от проверяващи органи. Програмният оператор е осъществил предварителен контрол по целесъобразност на документацията, като с писмо изх. № 92-15-347/11.06.2020 г. е изпратил своите констатации, като предварителният контрол на ПО е задължителен съгласно СУК на изпълнението на Програма „Правосъдие“ на Норвежкия финансов механизъм 2014 - 2021. Именно осъщественият предварителен контрол изключва умишленото извършване на нарушение на конкретна разпоредба на законодателството по обществени поръчки от страна на бенефициера. Освен това допълва, че в методиката е налице изискване за минимално ниво на съответствие, което гарантира постигане на изискванията на възложителя, и конкретни и обективни бонифициращи елементи, които допринасят за повишаване качеството на изпълнение на поръчката. Сочи се, че, видно от методиката за оценка, всички оценявани елементи от предложенията на участниците са пряко относими към качествени аспекти, свързани с предмета на обществената поръчка, а показателите и подпоказателите, включени в критерия, съдържат измерители на качество, свързани с организацията и начина на изпълнението на строителството. Жалбоподателят счита, че с методиката във всички случаи се оценяват фактори, които се отнасят до характеристиките, посочени в техническата спецификация (т.е. гарантирана е относимост на използваните показатели за оценка и указанията за тяхното прилагане), като предвид точното и безусловно формулиране на минималните изисквания

(определени с техническата спецификация) и надграждащите елементи на методиката е оборено твърдението на органа за незаконосъобразност на методиката. Поддържа, че утвърдената методика обективно и ясно дава възможност да се оцени нивото на изпълнение, предложено във всяка от получените по процедурата оферти, в съответствие с предмета на обществената поръчка и техническата спецификация. Жалбоподателят подчертава, че няма законова забрана възложителят да оценява предложенията на участниците по отношение на качество, технически преимущества, естетически и функционални характеристики, характеристики, свързани с опазване на околната среда, оперативни разходи, гаранционно обслужване и техническа помощ, срок за изпълнение и други. В същото време липсват каквито и да са категорични и неопровержими данни или доказателства за незаконосъобразни действия на помощния орган на възложителя или наличието на съществен порок на индивидуалния административен акт за избор на изпълнител, изразяващ се в липса на мотиви. В жалбата се развиват доводи, че действащото законодателство по обществени поръчки допуска използването на качествени показатели, като такива намират широко приложение както във всички държави-членки на ЕС, така и при поръчките на самите институции на ЕС. Позовава се на практиката на Съда на ЕС (СЕС). Така например, в решение на Съда по дело C-513/99 ConcordiaBusFinland, параграф 55 и в решение по дело T-4/01 RencoSpA, параграф 67 и 68, европейските магистрати утвърждават принципа, че не е необходимо всеки от критериите за оценка, използвани от възлагащия орган за идентифициране на икономически най-изгодна оферта, да бъде от чисто икономически характер, защото фактори, които нямат чисто икономически характер, могат да окажат влияние върху стойността на офертата. Наред с това в параграф 136 от решение по дело T-70/05 EuropaikiDynamiki, Съдът постановява и че „само обстоятелството, че тези критерии не са от количествено естество не е достатъчно, за да се направи извод, че възлагащият орган не ги е приложил обективно и еднакво”. Излагат се възражения срещу твърдението на РУО, че липсват доказателства за наличие на обстоятелства, обосноваващи спирането на строителството, поради което срокът за изпълнение на СМР неоснователно е удължен със 140 календарни дни. Сочи се фактическа невъзможност за извършване на дейности по строителство, като спирането на строителството е надлежно направено със съответните строителни книжа – актове и протоколи. Сочи се, че срокът на договора не е променян, а съответните спирания са обусловени от обективни причини, които в никакъв случай не могат да се вменят на изпълнителя. Строителството е изпълнено в заложения в договора срок от 100 календарни дни, няма забава в изпълнението и съответно не са променени условията за изпълнение на договора. В този смисъл липсва нарушение на чл. 116, ал. 1, т. 5, във вр. с чл. 116, ал. 5 от ЗОП.

При горните аргументи жалбоподателят ГДИН счита, че не са налице сочените в обжалваното Решение № ЛС-04- 443/21.11.2025 г. нарушения на ЗОП и съответно не са налице нередностите, квалифицирани по т. 11, б. „а“ и по т. 23, б. „а“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено, поради което финансова корекция не следва да се налага. Моли същото да бъде отменено. Претендира разноски за процесуално представителство от юрисконсулт.

В открито съдебно заседание по делото жалбоподателят се представлява от служител с юридическо образование – В. В., който поддържа жалбата по изложените в нея възражения и моли да бъде уважена. Представя писмени бележки и списък на разноските.

Ответникът – ръководител на Програмния оператор (РПО) на Програма „Правосъдие“ на Норвежкия финансов механизъм (НИФ) 2014 – 2021 г., се представлява по делото от юрк. М..

Оспорва жалбата като недоказана и неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата. АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе, съобрази следното от фактическа страна:

Безспорно е, че Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ е бенефициер по договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ рег. № 93-00-27/29.01.2020 г. за изпълнение на проект „Осигуряване на сигурна и безопасна материална среда в затворите и арестите“, финансиран по Програма „Правосъдие“ на НФМ 2014-2021“.

От жалбоподателя ГДИН в качеството му на възложител е проведена процедура по ЗОП за възлагане на обществена поръчка за строителство с предмет: „Преустройството и смяна на предназначението на съществуващ производствен цех към затвора в [населено място] в обучителен център за подпомагане социалната включеност на лишените от свобода след тяхното освобождаване“, уникален номер на поръчката - 02030-2020-0016, в резултат от което е сключен договор № 9150/16.09.2020 г. с изпълнител „Боярт“ ЕООД на стойност 306 333, 94 лв. без вкл. ДДС по проект BGJUSTICE-1.001-0002 „Осигуряване на сигурна и безопасна материална среда в затворите и арестите“.

Съгласно писмо рег. № 03-00-234/31.01.2023 г. от Изпълнителна агенция „Одит на средствата от Европейския съюз“ (ИА ОСЕС) относно извършен одит на проекти по Програма „Правосъдие“ на Норвежкия финансов механизъм 2014 - 2021 г. и по Фонд за двустранни отношения на програмно ниво по програмата за сертифицираните/декларираните разходи в периода от 01.07.2021 г. до 30.06.2022 г., с което Програмният оператор (ПО) на НФМ 2014 - 2021 г. е уведомен за извършени нарушения на Закона за обществените поръчки, е извършена проверка от Изпълнителна агенция „Одит на средствата от Европейския съюз“, при която са констатирани нарушения на Закона за обществените поръчки, съставляващи основание за установяване на нередност и налагане на финансова корекция. С писмо рег. № 03-00- 234/14.02.2023 г. от ИД ОСЕС е представен окончателен доклад № 12 за проверка на строителство с предмет: „Преустройството и смяна на предназначението на съществуващ производствен цех към затвора в [населено място] в обучителен център за подпомагане социалната включеност на лишените от свобода след тяхното освобождаване“, в който са отразени идентични на установените в писмо рег. № 03-00-234/31.01.2023 г. от Изпълнителна агенция „Одит на средствата от Европейския съюз“ отклонения при възлагане на обществената поръчка.

По този повод програмният оператор е започнал процедура по администриране на нередност по своя инициатива на основание чл. 5.6, параграф 1, б. „х“ от Регламент за изпълнението на Норвежкия финансов механизъм 2014 - 2021 г., завършила с издаване на Решение за определяне на финансова корекция № ЛС-04-481 /20.12.2023 г., което е обжалвано пред Административен съд София-град и с Решение № 17907 от 25.09.2024 г. същото е отменено на основание липса на посочено валидно правно основание за издаването му. Решението е влязло в сила.

За тези случаи, в които финансовите корекции са отменени само на основание неправилно директно приложение на Насоките на Европейската комисия (ЕК), Централното координационно звено към Администрацията на Министерския съвет дава указания с писмо рег. № 02.51-3/30.07.2025 г. програмните оператори да стартират нови процедури и да наложат финансовите корекции на основание на новите текстове в Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на Закона за управление на средствата

от Европейските фондове при споделено управление.

Предвид гореизложеното и с оглед на приключването на финансовите корекции по Финансовия механизъм на ЕИП и Норвежкия финансов механизъм 2014 - 2021 г., програмният оператор е стартирал нова процедура по администриране на нередност на основание чл. 5.6, параграф 1, б. „х“ от Регламент за изпълнението на Норвежкия финансов механизъм 2014-2021 г.

В хода на проверката на ИА ОСЕС са констатирани следните нарушения на ЗОП, представляващи нередност, за които са приложими финансови корекции:

1. Ограничителни изисквания, поставени от възложителя - нередност по т. 11. б. „а“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление:

1.1. Нарушение на чл. 59, ал. 6 от ЗОП и на чл. 3, ал. 3 от ЗКС:

Съгласно раздел III.1.1 от обявлението за поръчката и раздел IV, част „Б“ от документацията за поръчката, участникът трябва да бъде вписан в Централния регистър на К. на строителите за първа група, четвърта категория, или по-висока категория строежи, а за чуждестранните лица - в аналогичен регистър, съгласно законодателството на държавата, в която е установен. В случай на участие на обединение, което не е юридическо лице, спазването на изискването се доказва от тези членове на обединението, които съобразно разпределението на участието на лицата при изпълнение на дейностите, предвидено в договора за създаване на обединението, са ангажирани с изпълнението на строителството.

Условието засяга всеки член на обединението, който ще изпълнява строителство. Изискването е в две посоки:

- от една страна, всеки член на обединението, който изпълнява строителство, следва да е регистриран в Централния професионален регистър на строителя (ЦПРС);

- от друга страна, всеки член на обединението, който изпълнява строителство, следва да е регистриран в ЦПРС за първа група, четвърта категория, или по-висока категория строежи.

Възложителят е въвел изискване всички участници в обединението да имат регистрация в Централния професионален регистър на строителя, което необосновано ограничава конкуренцията, тъй като без правно основание изключва от участие в процедурата лица, които не разполагат с регистрация в ЦПРС за посочената от възложителя категория строежи, но имат право на основание чл. 3, ал. 3 от ЗКС да участват в изпълнението на строително-монтажни дейности, съвместно с регистрирано по надлежния законов ред лице.

1.2. Нарушение на чл. 59, ал. 6 от ЗОП, във вр. с чл. 171, ал. 2 от ЗУТ:

Съгласно раздел IV, част „В“ от документацията за поръчката и раздел III. 1.2 от обявлението, участниците следва да имат валидна застраховка „Професионална отговорност в строителството“ съгласно чл. 171, ал. 1 от ЗУТ, покриваща минимална застрахователна сума от 200 000 лв. (или еквивалентен документ за чуждестранните лица, съобразно законодателството в което е установен), което е над изискуемото по закон.

Съгласно чл. 171, ал. 2 от ЗУТ, условията и редът за задължително застраховане на лицата по ал. 1, включително застрахователното покритие, изключените рискове, минималните застрахователни суми и премии, се определят с наредба на Министерския съвет. Минималните застрахователни суми за строителите за категории строежи от първа до пета са регламентирани в чл. 5, ал. 2 от Наредбата за условията и реда за задължително застраховане в проектирането и строителството, като съгласно чл. 5, ал. 2, т. 4 от цитираната наредба минималната застрахователна сума за четвърта категория строежи е 100 000 лв. Следователно участниците трябва да докажат наличието на застраховка с по-висока минимална застрахователна сума още при подаване на офертите.

2. Незаконосъобразна методика за оценка на офертите – нарушение на чл. 70, ал. 5 и ал. 7 от ЗОП и чл. 33, ал. 1 от ППЗОП - нередност по т. 11. б. „а“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на

финансови корекции и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление:

Установено е, че критерият за възлагане в процесната процедура е „оптимално съотношение качество/цена“, като комплексната оценка се определя на база следните показатели:

П1 „Организация за изпълнение на поръчката“ (Тп) - с максимално възможен брой точки - 40 точки; и П2 „Ц.“ (Цп) - с максимално възможен брой точки - 60 точки.

По Показател П1 „Организация за изпълнение на поръчката“ (Тп) е предвидена четиристепенна скала за оценка с 10, 20, 30 и 40 точки.

За да бъде оценено с минималния брой точки по показателя (10,00 точки), техническото предложение следва да отговоря на минималните изисквания за съдържание, качество и наличие на задължително изискуеми елементи и да гарантира в своята последователност навременното постигане на резултати, спрямо минималните изисквания на техническата спецификация. В допълнение - спрямо него не може да бъде констатирано мотивирано наличие (не просто включване или поставяне на текстове) на никое от определените от възложителя надграждащи условия.

Възложителят е предвидил поставянето на по-висок брой точки - 20 точки, 30 точки или 40 точки, в зависимост от броя на предложените надграждащи условия, съответно едно, две или три, а именно:

- За всяка задача са посочени ключови моменти при изпълнението, свързаните с тях изходни данни и факторите за навременното и качествено изпълнение на поръчката, и са дефинирани необходимите ресурси за нейното изпълнение (материали, механизация и оборудване, човешки ресурси и др.) с посочени конкретни задължения на отговорния/те ключов/и експерт/и съобразно спецификата на задачата, като са формулирани конкретно предложени технически подходи за изпълнение, резултиращи еднозначно в постигнато по-добро качество на изпълнението.

РПО е стигнал до извод, че възложителят не е дефинирал предварително как ще бъдат оценявани предложенията на участниците, като използваните формулировки „конкретно предложени технически подходи за изпълнение“ и „постигане на по-добро качество на изпълнението“ позволяват нееднозначно тълкуване, дават възможност за субективна интерпретация и съответно не позволяват офертите да бъдат сравнени и оценени обективно. Сочи се, че оценката на техническото предложение на участника като предлагани материали, механизация и оборудване, човешки ресурси не се основава на предварително зададени обективни измерители, липсва яснота какви други ресурси, освен изброените, възложителят счита за необходими за изпълнението на поръчката и гарантиращи по-добро качество на изпълнението на поръчката.

На следващо място, допълнителни точки са предвидени, ако е представена вътрешна организация като последователност от конкретни мерки, действия и задължения на отговорните експерти, които осигуряват вътрешния контрол на участника при изпълнението на поръчката чрез конкретно предложени технически подходи за изпълнение, които освен да гарантират качествено, навременно изпълнение в съответствие с изискванията на приложимите към изпълнението на поръчката норми, стандарти и практики, обосновава повишаване на ефективността при изпълнението на поръчката. В атакувания акт е изложено твърдение, че е субективен критерият за оценка, тъй като възложителят не е определил как ще бъдат оценявани предложенията на участниците, като липсва яснота кои са конкретните мерки, които възложителят ще счете за такива, които осигуряват повишаване на ефективността при изпълнение на поръчката. Това не дава възможност за обективна преценка и съответно не позволява офертите да бъдат сравнени и оценени обективно.

На трето място, като надграждащ критерий е посочено - предложени са допълнителни мерки извън базово идентифицираните от възложителя като минимално необходими, касаещи екологични характеристики, а именно намаляване на негативното въздействие от изпълнението

върху околната среда. Допълнителните мерки е необходимо задължително да отчитат спецификата на възлаганите работи и да са насочени към конкретната обществена поръчка, а не да са мерки от общ характер, т.е. да са приложими към всяка една поръчка за СМР без значение на нейния обхват и специфични особености. Всяка мярка е необходимо да съдържа едновременно следните два компонента: А). Предложение относно обхвата и предмета на мярката; и Б). Текущо прилагане на мярката и предприемане и прилагане на действия в случаите на отклонение от изпълнението ѝ. РУО е посочил в решението за определяне на финансова корекция, че възложителят не е определил ясно изискванията за намаляване на негативното въздействие от изпълнението на поръчката върху околната среда. По този начин на участниците е предоставена неограничена свобода на избор при представяне на изискуемите допълнителни мерки, което дава възможност за субективна интерпретация и съответно не позволява офертите да бъдат сравнени и оценени обективно.

Наред с гореизложеното, възложителят е указал също така, че ще се счита, че всяко от изброените по-горе условия не е налице и същото няма да бъде отчетено като надграждащо конкретното предложение за изпълнение на поръчката за оферти, в които е констатирано наличие на външни признаци за спазването им, но същите не отговарят на условията за надграждане на предложението, тъй като е спазена само формата, но тя не допринася за качеството на изпълнението. Също така условието не е налице и същото няма да бъде отчетено като надграждащо конкретното предложение за изпълнение на поръчката и в случай когато по отношение на конкретното условие бъдат открити такива пропуски и/или несъответствия, които, от една страна, не могат да повлияят на изпълнението на поръчката, с оглед спазване на правилната технологична последователност и минималните изисквания на възложителя, но от друга страна - наличието на пропуски и/или несъответствия, в конкретното условие, не позволява на същото да допринесе за повишаване качеството на изпълнението. Достатъчно е наличието на една от горецитираните хипотези, за да не бъде отчетено условието като надграждащо техническото предложение.

Прието е, че възложителят е предвидил присъждане на точки при наличие на надграждащо условие, но липсва яснота въз основа на какви критерии ще бъде извършена експертната оценка относно това кое от надграждащите условия е формално или обективно допринася за качеството на изпълнение на поръчката. Неясно и без обективни критерии е и описанието как ще бъде оценявано влиянието на установените пропуски/несъответствия в предложенията за изпълнение и доколко тези пропуски и/или несъответствия влияят на изпълнението на поръчката.

Предвид изложеното в решението РПО на Програма „Правосъдие“ на НФМ 2014 – 2021 г. е направил извод, че методиката за оценка не дава възможност да се оцени предложеното във всяка оферта ниво на изпълнение и да бъдат сравнени и оценени обективно техническите предложения на участниците. Присъждането на оценките не е обвързано с настъпването на обективни обстоятелства и/или предварително зададени обективни критерии и оценката зависи от субективната преценка на членовете на комисията. Следователно показателят за оценка П1 „Организация за изпълнение на поръчката“ (Тп) не осигурява на участниците достатъчно информация за правилата, които ще се прилагат при определяне на оценката по П1, дава неограничена свобода на избор и не гарантира реална конкуренция. С изложеното е нарушен чл. 70, ал. 5 и ал. 7 от ЗОП и чл. 33, ал. 1 от ППЗОП.

Нарушението е квалифицирано като нередност по т. 11,б. „а“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата, за която е предвидена финансова корекция в размер на 10 на сто от разходите по засегнатия договор за обществена поръчка, за която е предвидена финансова корекция в размер на 10 % върху поисканите за възстановяване разходи по засегнатия договор.

За да се определи финансовото влияние на нарушението е взето предвид, че поръчката е обявена по реда на ЗОП (ДВ, бр. 13/16.02.2016 г., в сила от 15.04.2016 г.) и е получена една оферта, която е допусната и отговаря на критериите за подбор, т.е. не е налице минимално ниво на конкуренция.

3. Незаконосъобразно изменение на договора за обществена поръчка – нарушение на чл. 116, ал. 1 от ЗОП – нередност по т. 23, б. „а“ от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции:

При проверка на изпълнението на договора е установено следното:

Съгласно чл. 4, ал. 6 от договор № 9150 от 16.09.2020 г. срокът за изпълнение на строително-монтажните работи е съгласно предложението от изпълнителя срок от 100 календарни дни. Срокът започва да тече след съставяне на Протокол обр. 2 и изтича с подписването на Акт образец 15 към Наредба № 3 за съставяне на актове и протоколи по време на строителството. Съгласно чл. 4, ал. 7 от договора, при спиране на строителството по нареждане на възложителя или на инвеститорския контрол, или от страна на общински или държавен орган, имащ отношение към строителните дейности, свързани с предмета на договора, по обективни причини, за които изпълнителят няма вина, срокът за изпълнение се удължава съответно с периода на спирането. Спирането на строителството се удостоверява с подписване на Акт образец 10 за установяване състоянието на строежа при спиране на строителството, съгласно Наредба № 3 от 31 юли 2003 г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството. Продължаването на строителството се удостоверява с подписване на Акт образец 11 за установяване състоянието на строежа и строително-монтажните работи при продължаване на строителството, съгласно Наредба № 3 от 31 юли 2003 г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството. Съгласно чл. 4, ал. 8 от договора, при неблагоприятни метеорологични условия, което настъпване е удостоверено с официална справка, издадена от НИМХ, срокът за изпълнение се удължава с посочения в справката период от време. Съгласно чл. 20, ал. 1 от договора, при забава за изпълнение на договорения краен срок изпълнителят дължи неустойка в размер на 0,2% от общата стойност на договора за всеки просрочен ден, но не повече от 10 % от тази стойност.

При прегледа на представената строителна документация е констатирано, че строителството на обекта е започнало на 19.10.2020 г. съгласно Акт образец 2 от 19.10.2020 г. и е завършено на 16.06.2021 г. съгласно Констативен Акт (Образец 15). Съгласно чл. 4, ал. 6 от договора, срокът за изпълнение следва да изтече на 27.01.2021 г. Договорът е изпълнен за 240 календарни дни, в т.ч. и дните, в които строителството е спряно. Налице е просрочие от 140 дни, като СМР е било спряно с актове Образец 10 и 11 за 138 календарни дни.

За да се установи спазването на срока за изпълнение, са изследвани данните относно стартирането на строителството, неговото спиране и основанията за това.

Установено е, че строителството е спряно три пъти общо за общо 138 календарни дни - на 20.10.2020 г. (с мотив „Осигуряване на фронт за работа и разчистване на затвора“), на 16.12.2020 г. (с мотив „Повишена заболяемост от COVID-19“) и на 16.02.2021 г. (с мотив „Спиране на работа до одобряване на проект по чл. 154 от ЗУТ за промяна на конструкцията на покрива“).

По първото спиране от 20.10.2020 г. до 04.12.2020 г. (45 календарни дни) е установена липса на доказателства, които да обуславят необходимост от спиране на строителството. При подписване на Протокол обр. 2 за откриване на строителната площадка на 19.10.2020 г., в т. 3.1 от същия е посочено, че „Строителната площадка е годна и позволява започване на СМР“, а в т. 4 – „Състояние на околното пространство“, е посочено, че „Площадката е разчистена“. Непосредствено след откриване на строителната площадка, на 20.10.2020 г. (в рамките на 1 календарен ден), е подписан Акт за установяване състоянието на строежа при спиране на строителството (Приложение № 10). В Акт обр. 10 не е определен срок за осигуряване на фронт за работи и разчистване на затвора. В техническата спецификация са описани предвидените дейности, в т.ч. и демонтажни работи (стр. 2) - демонтаж на стари дървени и метални дограми; очукване и почистване на стара фасадна мазилка; демонтаж на настилки и облицовки в мокри помещения (санитарни възли). В техническото предложение на участника, избран за изпълнител, са предвидени дни за изпълнение на подготвителни дейности, в т.ч. за разчистване на строителната площадка, демонтажни работи, къртене, разбиване, разваляне, подготовка на повърхности (стр. 174). Установено е, че за периода от 20.10.2020 г. до 04.12.2020 г. липсват

доказателства, обосноваващи спирането на строителството поради непредвидени обстоятелства. Това е довело до удължаването на общия срок за изпълнение.

По второто спиране на строителството от 16.12.2020 г. до 27.01.2021 г. (42 календарни дни) е установена липса на данни или доказателства, които да обуславят необходимост от спиране на строителството. Към онзи момент не са представени болнични листове за временна неработоспособност поради заболяване от COVID-19 и/или поради карантина на работниците, ангажирани с извършването на СМР за периода от 16.12.2020 г. до 27.01.2021 г., поради което срокът за изпълнение на СМР неоснователно е удължен с 42 календарни дни.

В чл. 19 от договора е посочено, че страната, засегната от непреодолима сила, е длъжна да предприеме всички действия с грижата на добър стопанин, за да намали до минимум понесените вреди и загуби, както и да уведоми писмено другата страна в срок 2 календарни дни от настъпването на непреодолимата сила. В чл. 19, ал. 2 от договора е посочено, че докато трае непреодолимата сила, изпълнението на задълженията на свързаните с тях насрещни задължения се спира.

Одиторите сочат, че обявеното извънредно положение в страната на 13.03.2020 г. не представлява автоматично основание за удължаване на срока на договора за обществена поръчка, сключен на 16.09.2020 г. Изпълнителят не е уведомил възложителя и не е представил доказателства за възникнали затруднения при изпълнението на договорените строително-монтажни работи. Затова наличието на „Повишена заболяемост от COVID-19“ не е доказано. Поради това срокът на строителството неоснователно е удължен с 42 календарни дни в периода 16.12.2020 г. - 27.01.2021 г. включително.

По третото спиране на строителството от 16.02.2021 г. до 08.04.2021 г. (51 календарни дни) е установена липса на доказателства, които да обуславят необходимост от спиране на строителството за целия период от време.

С Протокол от проведена среща от 22.01.2021 г. между възложителя, строителя, проектанта и строителния надзор е констатирано, че съществуващата дървена конструкция за закрепване на покривните елементи, стояща върху стоманобетонения покрив, е дефектирала. Взето е решение проектантът да изготви проект за подмяна на покривната конструкция и същият да се одобри съгласно чл. 154 от ЗУТ от инстанцията, издала разрешението за строеж, както и да се спре работата по покрива до одобряване на проекта.

На 01.03.2021 г. е подадено заявление вх. N 44-692/01.03.2021 г. за одобрение на проект относно промяна по време на строителството на обект „Преустройство на производствен цех в затворническо училище към затвора“. Със Заповед № 14/11.03.2021 г. на гл. архитект на [община] и на основание чл. 154, ал. 5 от ЗУТ е допълнено разрешение за строеж № 248/11.09.2020 г.

Акт Образец № 11 е от 09.04.2021 г., т.е. 29 календарни дни след влизане в сила на Заповед № 14/11.03.2021 г.

С оглед на изложеното е прието от РПО, че за периода от 11.03.2021 г. до 08.04.2021 г. включително липсват доказателства за наличие на обстоятелства, обосноваващи спирането на строителството, поради което срокът за изпълнение на СМР неоснователно е удължен при това спиране с 29 календарни дни.

В допълнение са налице 2 дни фактическо закъснение, което не е оформено с актове Образец 10 и 11.

В резултат на горното срокът за изпълнение е удължен със 140 дни, от които забавата от 116 дни е необоснована и незаконосъобразна. Строителството не е изпълнено в заложения в договора срок от 100 календарни дни в нарушение на чл. 4, ал. 6 от договора.

РПО е приел, че забавата представлява промяна в условията на поръчката. Същата е съществена, тъй като, ако новото условие относно срока за изпълнение на поръчката беше част от процедурата за обществената поръчка, същото би могло да привлече към участие допълнителни участници или би довело до приемане на оферта, различна от първоначално приетата. Изменението води до ползи за изпълнителя, които не са били известни на останалите

участници в процедурата. За забавата възложителят не е начислил предвидените в чл. 20, ал. 1 от договора за обществена поръчка неустойка в размер на 0,2% от общата стойност на договора за всеки просрочен ден, но не повече от 10% от тази стойност, и не са предприети действия, предвидени в чл. 20, ал. 5 от договора.

Нарушението е квалифицирано като нередност по т. 23, б. „а“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата, за която е предвидена финансова корекция в размер на 25 на сто от разходите по засегнатия договор за обществена поръчка.

Посочено е, че в настоящия случай не е възможно да се направи точно количествено определяне на финансовото отражение на нарушението върху изразходваната безвъзмездна финансова помощ по договора, поради което размерът на финансовата корекция се установява по пропорционалния метод.

Предвид изложеното и с оглед установените нарушения при провеждане на обществената поръчка и избора на изпълнител, е посочено, че самото създаване на възможност за оценка на офертите в нарушение на свободната конкуренция, посочените ограничителни изисквания, поставени от възложителя, както и забавата в изпълнението на договора, представляваща съществена промяна в условията на поръчката, закономерно водят до настъпване на евентуална вреда в бюджета на Програма „Правосъдие“ на НФМ 2014 - 2021. Забавата в изпълнението на договора представлява съществена промяна в условията на поръчката, тъй като, ако новото условие относно срока за изпълнение на поръчката беше част от процедурата за обществената поръчка, същото би могло да привлече към участие допълнителни участници или би довело до приемане на оферта, различна от първоначално приетата. Освен това с определянето на незаконосъобразен критерий за възлагане на обществената поръчка възложителят е създал предпоставка за неподаване на икономически най-изгодни оферти и съответно за възпрепятстване на избора на по-конкурентна оферта от тази на определения изпълнител, с което възниква и потенциалната вреда за бюджета на Програма „Правосъдие“. Ако не бяха възпрепятствани от участие в обществената поръчка евентуални участници с по-конкурентни оферти, разходите по финансирането на дейностите биха могли да бъдат по-ниски, а оттам и разходите по бюджета на Програмата биха били редуцирани.

Посочено е, че предвид естеството на извършените нарушения е невъзможно да се даде количествено измерение на финансовото отражение върху бюджета на Програма „Правосъдие“, в частност върху изразходваните средства - допустими разходи по договора, следователно в случая се прилага корекция с единна ставка по отношение на засегнатите разходи.

За нарушението по т. 1. „Ограничителни изисквания, поставени от възложителя“, на основание т. 11, б. „а“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление, е определена 10 % финансова корекция върху поисканите за възстановяване разходи по засегнатия договор.

За нарушението по т. 2. „Незаконосъобразна методика за оценка на офертите“, на основание т. 11, б. „а“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление, е определена 10% финансова корекция върху поисканите за възстановяване разходи по засегнатия договор.

Тъй като за нарушението по т. 3. „Незаконосъобразно изменение на договора за обществена поръчка“ се определя финансова корекция в размер на 25% върху разходите по засегнатия договор и предвид принципа за некумулиране на финансовите корекции и прилагане на най-високата от тях за посочените нарушения на Закона за обществените поръчки се определя обща финансова корекция в размер на 25 % върху разходите по засегнатия договор, съгласно Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне

размера на финансовите корекции по реда на Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление.

Във връзка с изложеното при така очертаната фактическа обстановка е издадено обжалваното в настоящото производство Решение за определяне на финансова корекция /РОФК/ № ЛС-04-443 от 21.11.2025 г. на ръководителя на Програмния оператор на Програма „Правосъдие“ на Норвежкия финансов механизъм 2014 - 2021 г., с което е определена обща финансова корекция в размер на 25% върху допустимите, засегнати от нарушението разходи по договор за обществена поръчка рег. № 9150/16.09.2020 г. с изпълнител „Боярт“ ЕООД.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното: Жалбата срещу Решение за определяне на финансова корекция /РОФК/ № ЛС-04-443 от 21.11.2025 г. на ръководителя на Програмния оператор на Програма „Правосъдие“ на Норвежкия финансов механизъм 2014 - 2021 г. е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна – адресат на акта, и при наличие на правен интерес от оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания, посочени в чл. 146 от АПК, като не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия.

Преди всичко следва изрично да се посочи, че проверката за законосъобразност на един оспорен административен акт, макар да обхваща всички основания по чл. 146 АПК, се ограничава до тези фактически основания, които органът счита за осъществени и подвежда към сочената правна норма. Съдът не може вместо органа да издирва факти и да ги подвежда към соченото от органа правно основание или да подвежда установените по делото факти към непосочено от органа правно основание. С оглед на това съдебната проверка за законосъобразност на оспорения акт не може да излезе от рамките на приетите от органа нарушения и правни основания.

Правната рамка за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Програма „Правосъдие“ на Норвежкия финансов механизъм 2014 - 2021 г. е Споразумение между Кралство Н. и Европейския съюз относно Норвежкия финансов механизъм 2014 – 2021, Регламент за изпълнение на Норвежкия финансов механизъм 2014 - 2021, изготвен от Кралство Н. в съответствие с чл. 10.5 от Споразумението, Меморандум за разбирателство относно изпълнението на Норвежкия финансов механизъм 2014 – 2021 г. между Република България и Кралство Н., Програмно споразумение, сключено за изпълнение на Програма „Правосъдие“, и Системите за управление и контрол на изпълнението на Финансовия механизъм на Европейското икономическо пространство и Норвежкия финансов механизъм 2014 - 2021 г. на национално ниво. Правната рамка на Норвежкия финансов механизъм е определена в чл. 2 от Меморандума за разбирателство относно изпълнението на НФМ 2014 – 2021 г., ратифициран със закон на НС на РБ, обн. ДВ.бр.8/2017 г.

Съгласно чл. 5.6., т. 1, б. v и б. х от Регламента във връзка с чл. 17.2 от Споразумението за изпълнение на програма „Правосъдие“, програмният оператор е отговорен за подготовката и изпълнението на програмата в съответствие с принципите, описани в чл. 1.3. и по-конкретно: гарантиране, че са предприети всички необходими и подходящи мерки за предотвратяване, разкриване и елиминиране на всички случаи на предполагаеми или действителни нередности, че те са разследвани бързо и ефективно и надлежно съобщавани и отстранени, включително извършването на всякакви финансови корекции, които са подходящи; и спазване на други задължения, предвидени в програмното споразумение. Следователно компетентният национален орган, който има правомощието да налага финансова корекция е програмният оператор. В случая програмният оператор е министърът на правосъдието. Поради изложеното съдът формира извод, че оспорваният акт е издаден от компетентен орган.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на оспорвания административен акт. Същият е в писмена форма, като съдържа мотиви, включително фактическите и правни основания за издаването му. Не са допуснати съществени процесуални

нарушения в административното производство. В резултат от извършен одит на проекти по Програма „Правосъдие“ на НФМ 2014 – 2021 г. са констатирани нарушения на гореописаната процедура по възлагане на обществена поръчка, обективирани в доклад за представяне на резултатите от проверка на проект, за което е уведомен бенефициерът с писмо № 93-00-27/54/20/20.08.2025 г. и му е предоставен 14-дневен срок за писмени възражения.

На първо, с оглед възраженията на жалбоподателя, следва да се прецени приложението на чл. 177, ал. 2 от АПК и евентуалната нищожност на оспорвания акт на това основание. Съгласно посочената разпоредба, актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни. Всеки заинтересован може винаги да се позове на нищожността или да поиска от съда да я обяви.

При сравнителен анализ на предходното издадена на ГДИН решение за определяне на финансова корекция по проведената обществена поръчка № ЛС-04-481 от 20.12.2023 г. на Началника на политическия кабинет на министъра на правосъдието на Р.България и ръководител на Програмния оператор на Програма „Правосъдие“ на Норвежкия финансов механизъм 2014 - 2021, съгласно Заповед № ЛС-04-322/07.07.2023г. на министъра на правосъдието, е определена финансова корекция в размер на 25% върху допустимите, засегнати от нарушението разходи по договор за обществена поръчка рег. № 9150/16.09.2020г. с изпълнител „Боярт“ ЕООД, за сумата от 91 900,18 лв. Финансовата корекция е наложена, тъй като е формиран извод, че извършеното от бенефициера нарушение на ЗОП представлява нередност по т. 23.1 от „Насоки за определяне на финансови корекции, които се правят върху разходите, финансирани от Европейския съюз, при несъответствие с правилата за възлагане на обществени поръчки, приети с решение на Европейската комисия от 14.05.2019 г.“. С оспорвания в настоящото съдебно производство акт е наложена финансова корекция в същия размер върху същите разходи, но при различно нормативно основание.

При извършване на преценка относно основанието по чл. 177, ал. 2 от АПК за нищожност на акта следва да се констатира наличието на тъждество между отменения административен акт и последващия постановен такъв, като се съпоставят обективирани в тези актове фактически и правни обстоятелства, разгледани в светлината на отменителните съдебни решения. Само наличието на пълно тъждество между тези обстоятелства би могло да обоснове нарушаване на изискването на чл. 177, ал. 2 АПК.

В случая не е нарушен чл. 177, ал. 2 от АПК, тъй като с посоченото съдебно решение по адм. дело № 412 по описа на АССГ за 2024 г. не е формирано становище относно липсата на извършено нарушение на разпоредбите на ЗОП, което следва да се квалифицира като нередност, а актът е отменен единствено на основание неправилно приложение на материалния закон, който представлява материалното основание за определяне на финансовата корекция. В тази връзка не се установява пълна идентичност между отменения и процесния индивидуален административен акт, което е задължително условие съгласно разпоредбата на чл. 177, ал. 2 от АПК. Наличието на нова квалификация на нередността по отношение на приетото за извършено нарушение следва да се приеме като ново правно основание, което изключва пълната съпоставимост на отмененото решение за определяне на финансова корекция с това, което е предмет на настоящото съдебно производство. Липсата на такава съпоставимост и тъждество между отменените административни актове и постановения нов такъв прави неприложима разпоредбата на чл. 177, ал. 2 АПК. По отношение на твърдяното нарушение, посочено от органа като нередност, няма формирана сила на пресъдено нещо. Поради това липсва нищожност на административния акт.

По материалната законосъобразност на акта следва да се посочи, че са констатирани три отделни нарушения на ЗОП, като всяко от тях е квалифицирано като нередност по Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредба за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление.

Съгласно § 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на Наредба за посочване на нередности, представляващи основание за извършване на финансови корекции, същата се прилага и по отношение на Финансовия механизъм на Европейското икономическо пространство и Норвежкия финансов механизъм, доколкото друго не е предвидено в регламентите за изпълнение на Финансовия механизъм на ЕИП и Норвежкия финансов механизъм. За случаите на нередности, съставляващи нарушения на правилата за определяне на изпълнител по реда на Постановление № 118 на Министерския съвет от 2014 г. за условията и реда за определяне на изпълнител от страна на бенефициенти на безвъзмездна финансова помощ от Финансовия механизъм на Европейското икономическо пространство, Норвежкия финансов механизъм, фонд "Убежище, миграция и интеграция" и фонд "Вътрешна сигурност" (обн., ДВ, бр. 44 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 76 и 101 от 2014 г., бр. 50 от 2015 г., бр. 52 от 2016 г., бр. 30 и 68 от 2017 г. и бр. 107 от 2018 г.), чието описание е съответно на описанието на нередността, посочено в приложение № 1, колона 2, се прилагат съответните процентни показатели на финансовите корекции по приложение № 1, колона 3.

Съгласно чл. 1, т. 1 от същата наредба, с нея се посочват случаите на нередности, съставляващи нарушения на правилата за определяне на изпълнител по глава четвърта от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ), извършени чрез действия или бездействия от бенефициента, които имат или биха имали за последица нанасянето на вреда на средства от Европейските фондове при споделено управление (ЕФСУ) и които представляват основания за извършване на финансова корекция по чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕФСУ. Последната разпоредба от ЗУСЕФСУ съдържа легална дефиниция на понятието нередност, която гласи, че това е нарушение на правилата за определяне на изпълнител по глава четвърта, извършено чрез действие или бездействие от страна на бенефициента, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на средства от ЕФСУ. Същата съответства на дефиницията за нередност, дадена в чл. 2, т. 36 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за определяне на общо приложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета, според която това е всяко нарушение на правото на Съюза или на националното право, свързано с прилагането на тази разпоредба, произтичащо от действие или бездействие на икономически оператор, участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на бюджета на Съюза чрез начисляване на неправомерен разход в бюджета на Съюза. Чл. 2, т. 37 определя като „икономически оператор“ всяко физическо или юридическо лице или друг субект, които участват в изпълнението на помощта от европейските структурни и инвестиционни фондове, с изключение на държава-членка, която упражнява правомощията си като публичен орган.

Вторият елемент е действие или бездействие, което води до нарушението на правото на Европейския съюз или на националното право, свързано с неговото прилагане, а третият елемент от фактическия състав на „нередността“, се изразява в настъпила вреда за общия бюджет на Европейския съюз или такава, която би могла да настъпи. Необходимо е да е налице и причинна връзка между извършеното нарушение /с действие или бездействие от стопанския субект – т.нар. икономически оператор/ и настъпването на вредата респ. такава вреда, която би могла да настъпи. Фактическият състав на „нередността“ следва да бъде доказан и обоснован от административния орган, в проведеното административно производство, по определяне и налагане на финансовата корекция. Наличието на нарушение, не е достатъчно за определяне на финансова корекция, необходимо е да е изпълнен целият фактически състав на „нередност“ по смисъла на цитирания Регламент, за да може да бъде определена финансова корекция.

В тежест на административният орган е с оглед на чл. 170 ал. 1 от АПК да докаже, че има

нарушения на правото на ЕС или националното законодателство, извършени от бенефициента по проведената обществена поръчка.

По първото установено нарушение, квалифицирано по чл. 59, ал. 6 от ЗОП, е посочено, че представлява нередност по т. 11, б. „а“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и се определя 10% финансова корекция върху поисканите за възстановяване разходи по засегнатия договор.

Съгласно изложените в акта факти ръководителят на програмния оператор е счел за нарушение на конкуренцията въвеждането от възложителя на ограничителни условия за участие в процедурата. На първо място, като такова е посочено изискването всички членове на обединение – кандидат за изпълнител, да са вписани в Централния регистър на К. на строителите.

Законът за К. на строителите урежда специални изисквания към лицата, извършващи строителство на територията на Република България. Съгласно чл. 3, ал. 2 от ЗКС, строителите, изпълняващи строежи от първа до пета категория по чл. 137, ал. 1 от Закона за устройство на територията или отделни видове строителни и монтажни работи, посочени в Националната класификация на икономическите дейности, позиция "Строителство", подлежат на вписване в Централния професионален регистър на строителя, наричан по-нататък "регистъра". Съгласно чл. 3, ал. 3 от ЗКС, когато физически или юридически лица се обединяват за изпълнение на строежи или отделни видове строителни и монтажни работи по ал. 2, поне един от участниците в обединението трябва да е вписан в регистъра, като ал. 4 изрично предвижда, че участието в обединението по ал. 3 не поражда права за лицата, които не са вписани в регистъра, самостоятелно да изпълняват отделни строителни и монтажни работи по ал. 2. В съответствие с чл. 163, ал. 2, т. 6 от ЗУТ, строителят носи отговорност за изпълнението на строежи, съответстващи на направената регистрация по чл. 3, ал. 2 от Закона за К. на строителите за съответната група и категория строежи, в случаите, когато тя е задължителна.

В случая не се спори, че процесният договор за СМР е за строеж от четвърта категория, което води до извод, че регистрацията в ЦПРС е задължителна за участващите в него лица. Изискването на чл. 3, ал. 3 от ЗКС - поне един от участниците в обединението да е вписан в ЦПРС, следва да се тълкува във връзка с ал. 4 на същия член, изискващ регистрация в ЦПРС за всеки от строителите, който ще бъде ангажиран в извършването на посочените в разпоредбата строежи и/или строителни и монтажни работи, т. е. изискването за такава регистрация за строежи от четвърта категория не може да бъде заобиколено чрез включването в обединението на лица с регистрация и такива без.

С оглед на това изискването поне един от участниците в обединението да бъде вписан в ЦПРС е приложимо тогава, когато с оглед на разпределението именно той ще извършва тези от строежите или тези от строително-монтажните работи, за които се изисква регистрация. Ако повече от един от членовете на обединението ще извършва дейности в обществената поръчка, за които се изисква регистрация, то и тези членове на обединението следва да бъдат вписани в ЦПРС. Разпределението на дейностите в обществената поръчка между членовете на обединението, даващо отговор и на въпроса кой от тях следва да е вписан в ЦПРС, се предвижда в договора за създаване на обединението. В случая възложителят изрично е уточнил, че изискването за вписване е с оглед на разпределението на дейностите, установено в договора за създаване на обединение, поради което не е допуснал нарушението, описано в административния акт. В тази връзка съдът констатира, че в мотивите на решението не са изложени обстоятелствата, които според органа изключват приложението на това изискване, съответно дали строежът или отделни дейности не попадат в приложното поле на чл. 3, ал. 2 ЗКС – от първа до пета категория по чл. 137, ал. 1 ЗУТ. Не е обоснован изводът, че някои от дейностите не попадат в тези категории и следователно могат да бъдат извършени от участници в обединението, които нямат такава регистрация. В тежест на органа е да установи, че строителството като част от предмета на поръчката включва дейности, за които не е налице

законово изискване за вписване в регистъра. Констатацията за наличието на ограничително изискване следва да бъде обоснована чрез анализ на предмета на обществената поръчка и техническите спецификации, за да се изясни въпросът дали предметът на обществената поръчка в частта ѝ на строителството включва строителни и монтажни работи, които не представляват строеж от първа до пета категория или не са включени в Националната класификация на икономическите дейности, т. е. за които не е налице законово изискване за вписване в регистъра. Такъв анализ не се съдържа в обстоятелствената част на административния акт, поради което административният орган не е изяснил относимите обстоятелства, поради което изводът за наличие на нарушение е необоснован, а материалният закон е приложен неправилно.

Съгласно чл. 59, ал. 6 от ЗОП, ред. ДВ. бр.13 от 16 Февруари 2016 г., при участие на обединения, които не са юридически лица, съответствието с критериите за подбор се доказва от обединението участник, а не от всяко от лицата, включени в него, с изключение на съответна регистрация, представяне на сертификат или друго условие, необходимо за изпълнение на поръчката, съгласно изискванията на нормативен или административен акт и съобразно разпределението на участието на лицата при изпълнение на дейностите, предвидено в договора за създаване на обединението. Видно от нормата, изискването за доказване на условията за подбор от обединението като цяло, а не от всеки участник, не е приложимо към съответна регистрация, представяне на сертификат или друго условие, необходимо с оглед изпълнение на поръчката, съгласно изискванията на нормативен или административен акт, като се вземе предвид разпределението на участието на лицата при изпълнение на дейностите, предвидено в договора за създаване на обединението. Поради изложеното не се доказва соченото от РПО нарушение на ЗОП, поради което е безпредметно обсъждането на останалите елементи от фактическия състав на нередността.

В допълнение следва да се посочи, че в процесната процедура е постъпила само една оферта от дружество с ограничена отговорност, не са подавани оферти от обединения, които не са допуснати до последващо участие, и не са регистрирани искания за разяснения от възложителя по това изискване.

По изложените съображения органът не е доказал наличието на ограничителни изисквания към кандидатите в процедурата, поставени от възложителя, което изключва нарушение на конкуренцията при възлагането на обществената поръчка, съгласно чл. 2, ал. 2 от ЗОП, който гласи, че при възлагането на обществени поръчки възложителите нямат право да ограничават конкуренцията чрез включване на условия или изисквания, които дават необосновано предимство или необосновано ограничават участието на стопански субекти в обществените поръчки и които не са съобразени с предмета, стойността, сложността, количеството или обема на обществената поръчка.

На следващо място, е прието, че с изискването на възложителя участниците да представят валидна застраховка „Професионална отговорност в строителството“, съгласно чл. 171, ал. 1 от ЗУТ, покриваща минимална застрахователна сума от 200 000 лева (или еквивалентен документ за чуждестранните лица), е ограничена конкуренцията и участието на повече лица. Доколкото нарушението е квалифицирано по чл. 59, ал. 6 от ЗОП, във връзка с чл. 2, ал. 2 от ЗОП, които са цитирани по-горе, следва, че органът отново реферира към ограничително условие всички участници на обединението да разполагат с валидна застраховка с посоченото покритие. С оглед на това важи гореизложеното относно липса на посоченото нарушение. Ако един или повече от един от членовете на обединението ще извършва дейности в обществената поръчка, за които се изисква задължителна застраховка "Професионална отговорност" по чл. 171 ЗУТ, то само за тези членове на обединението следва да се изисква тя. Следователно изискването е относимо не към всички участници в обединението, а само към тези, които ще изпълняват съответната дейност по проектиране или строителство, за която е необходима застраховка "Професионална отговорност", съответна на категорията строеж, предмет на възлагане. В случая законосъобразно възложителят е предвидил, че процесният критерий за подбор ще бъде

доказван съобразно вида и обема на изпълняваната работа. Органът не е изложил обосновка относно включени в предмета на поръчката дейности, за които не се изисква професионална застраховка, което води до извод за необоснованост на акта, а от друга страна – че възложителят не е поставил ограничително изискване към потенциалните участници в обществената поръчка, тъй като изискването за притежаване на валидна застраховка "Професионална отговорност" следва да се доказва от отделни членове на обединението в хипотезата, в която самите те в договора за създаване на обединението са предвидили, че ще извършват самостоятелно определена дейност. В този смисъл са Решение № 6000/06.06.2023 г. по адм. дело № 675/2023 г. на ВАС, VII отд.; Решение № 5496/26.05.2023 г. по адм. дело № 1378/2023 г. на ВАС, VII отд.; Решение № 2716/07.03.2024 г. по адм. дело № 12132/2023 г. на ВАС, VII отд.; Решение № 3583/25.03.2024 г. по адм. дело № 11826/2023 г. на ВАС, VII отд.

Относно конкретния размер на застрахователната сума, който надхвърля минималния съгласно чл. 171, ал. 1 от ЗУТ за строежи от четвърта категория, съдът счита, че възложителят има оперативна самостоятелност при преценката относно осигуряване на гаранциите за качествено изпълнение на поръчката, като в случая това изискване е съобразено с предмета на поръчката с оглед нейната сложност от организационен характер, предвид това че се изпълнява в действащо място за лишаване от свобода, поради което се характеризира с усложнения във връзка с гарантиране на мерките за сигурност и за опазване на живота и здравето на лишените от свобода лица. Възможните вреди, които биха могли да произтекат от дейностите при изпълнение на поръчката, включително застрашаване на живота и здравето на лишените от свобода лица и служителите, които изпълняват служебните си задължения в затвора, оправдават по-високия минимум на изискуемата застраховка. Предвидената в закона застрахователна сума е с определен минимум, като не е ограничена от определен максимум. Поради това липсва законова забрана за определяне от възложителя на по-висок минимум, ако това е оправдано с оглед предмета на поръчката. Изискването важи за всички участници, не е обвързано с конкретен застраховател, продукт или друга дискриминационна характеристика, поради което липсва основание да се приеме, че е ограничаващо конкуренцията и участието на повече лица в процедурата.

Според т. 51 от Решение на СЕС от 31 март 2022 г. по дело C-195/21, при положение че конкретно изискване е оправдано от предмета на поръчката и същото е пропорционално на този предмет, съответно отговаря на другите условия (т. 48 и т. 49 от същото решение), чл. 58 от Директива 2014/24 не може да попречи на възлагащия орган да заложи в обявлението за поръчка това изискване, включително ако то надхвърля минималното ниво на изискване, установено от национална правна уредба. Предметът на обществената поръчка в случая се отличава с комплексност и сложност, поради което изводът на органа за прекомерно и ограничаващо изискване към участниците е необоснован. При този извод за липса на извършено нарушение на чл. 59, ал. 6 и чл. 2, ал. 2 от ЗОП е безпредметно разглеждането на предпоставките за наличие на нередност.

По второто нарушение, посочено в оспорвания акт, квалифицирано по чл. 70, ал. 5 и ал. 7 от ЗОП, във връзка с чл. 33, ал. 1 от ППЗОП, органът е приел, че покрива основанията за нередност по т. 11, б. „а“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата, за която е предвидена финансова корекция в размер на 10 на сто от разходите по засегнатия договор за обществена поръчка.

На основание чл. 70, ал. 1 и ал. 2 от ЗОП, обществените поръчки се възлагат въз основа на икономически най-изгодната оферта. Икономически най-изгодната оферта се определя въз основа на един от следните критерии за възлагане:

1. най-ниска цена;
2. ниво на разходите, като се отчита разходната ефективност, включително разходите за целия жизнен цикъл;
3. оптимално съотношение качество/цена, което се оценява въз основа на цената или нивото на разходите, както и на показатели, включващи качествени, екологични и/или социални аспекти,

свързани с предмета на обществената поръчка.

Съгласно чл. 70, ал. 5, показателите, включени в критериите по ал. 2, т. 2 и 3, трябва да са свързани с предмета на поръчката. Те могат да съдържат фактори, които се отнасят до всеки етап от жизнения цикъл на строителството, доставките или услугите, независимо че тези фактори не се отнасят до характеристиките, посочени в техническите спецификации. Те не трябва да дават неограничена свобода на избор и трябва да гарантират реална конкуренция. Разпоредбите на чл. 70, ал. 7 от ЗОП задължават възложителите в документацията да посочват методиката за комплексна оценка и начина за определяне на оценката по всеки показател, като начинът трябва:

1. да дава възможност да се оцени нивото на изпълнение, предложено във всяка оферта, в съответствие с предмета на обществената поръчка и техническите спецификации;
2. да дава възможност да бъдат сравнени и оценени обективно техническите предложения в офертите;
3. да осигурява на кандидатите и участниците достатъчно информация за правилата, които ще се прилагат при определяне на оценката по всеки показател, като за:
 - а) количествено определяемите показатели се определят стойностите в цифри или в проценти и се посочва начинът за тяхното изчисляване;
 - б) (доп. - ДВ, бр. 88 от 2023 г., в сила от 22.12.2023 г.) качествените показатели, които са количествено неопределими, се посочва начинът за тяхното оценяване от комисията с конкретна стойност чрез експертна оценка, като не се допуска оценяване на пълнотата и подхода при представяне на информацията.

На основание чл. 33, ал. 1 от ППЗОП, възложителите могат да изискват представяне на планове, графици и други документи, за да оценяват организацията на изпълнение в съответствие с методиката за оценка. В тези случаи в документацията за участие се определят ясни и конкретни условия, на които следва да отговарят плановете и графичите, и информацията, която трябва да съдържат.

Съгласно изложените в мотивите на акта обстоятелства в случая се касае за използване на субективни показатели за оценка, които дават неограничена свобода на избор на възложителя, поради което методиката за оценка на офертите е незаконосъобразна. Не се сочи конкретното материалноправно основание с оглед горесцитираните разпоредби.

Критерият за възлагане на процесната обществена поръчка е оптимално съотношение качество/цена, което се оценява въз основа на цената, както и на показатели, включващи качествени и екологични аспекти, свързани с предмета на обществената поръчка. Показател 1 „Организация за изпълнение на поръчката (Тп)“ е с максимален брой от 40 точки, докато Показател 2 „Ц.“ е с максимален брой от 60 точки, съответно максимален брой точки - 100.

Съгласно описаният в документацията критерий за оценка на офертите се установява, че по отношение на Показател 1 при изпълнение на базовите изисквания на възложителя участникът получава 10 точки, като наред с това са предвидени три надграждащи критерии, всеки от тях оценен с 10 точки.

Ако спрямо техническото предложение може да бъде заключено мотивирано наличието (не просто включване или поставяне на текстове) на някое от изброените по-долу условия, надграждащи техническото предложение, ще получи за наличие на всяко едно условие допълнително по 10,00 (десет) точки за всяко едно от изброените по-долу условия (комисията прави заключение за наличие или липса на съответните надграждащи елементи, като излага мотиви) пояснение: при наличие на само едно надграждащо условие оценката се определя на 20,00 точки /10,00т + 10,00т/, при две надграждащи условия - 30,00 точки /10,00т + 10,00т + 10,00т./, при три – 40,00 точки /10,00т + 10,00т + 10,00т + 10,00т/.

1. За всяка задача са посочени ключови моменти при изпълнението, свързаните с тях изходни данни и факторите за навременното и качествено изпълнение на поръчката, и са дефинирани необходимите ресурси за нейното изпълнение (материали, механизация и оборудване, човешки ресурси и др.) с посочени конкретни задължения на отговорния/те ключов/и

експерт/и съобразно спецификата на задачата като са формулирани конкретно предложени технически подходи за изпълнение, резултиращи еднозначно в постигнато по-добро качество на изпълнението;

2. Представена е вътрешна организация като последователност от конкретни мерки, действия и задължения на отговорните експерти, които осигуряват вътрешния контрол на участника при изпълнението на поръчката чрез конкретно предложени технически подходи за изпълнение, които освен да гарантират качествено, навременно изпълнение в съответствие с изискванията на приложимите към изпълнението на поръчката норми, стандарти и практики, обосновава повишаване на ефективността при изпълнението на поръчката;

3. Предложени са допълнителни мерки извън базово идентифицираните от възложителя като минимално необходими, касаещи екологични характеристики, а именно намаляване на негативното въздействие от изпълнението върху околната среда. Допълнителните мерки е необходимо задължително да отчитат спецификата на възлаганите работи и да са насочени към конкретната обществена поръчка, а не да са мерки от общ характер, т.е. да са приложими към всяка една поръчка за СМР без значение на нейния обхват и специфични особености. Всяка мярка е необходимо да съдържа едновременно следните два компонента: А). Предложение относно обхвата и предмета на мярката; и Б). Текущо прилагане на мярката и предприемане и прилагане на действия в случаите на отклонение от изпълнението ѝ.

По своята същност минималните изисквания са съвкупност от условия, чието наличие в цялост е основание за допускане на офертата на съответния участник до по-нататъшен етап от процедурата. Обратно - несъответствието с минималните изисквания обуславя отстраняването на офертата, респ. подалия я участник, още към този момент. От своя страна, така наречените „надграждащи обстоятелства“ са допълнителни критерии, които възложителят въвежда с оглед оценяване качеството на подадените оферти и чието наличие не е задължително, а е оставено на преценката на участниците. В случай че го има, на последните се присъждат повече на брой точки. Именно затова е необходимо надграждащите обстоятелства да се различават от минималните условия, а не да ги преповтарят.

Съдът намира, че сами по себе си така формулираните от възложителя ГДИН надграждащи условия не са субективни, доколкото не е възможно да бъдат конкретно и количествено формулирани от възложителя, тъй като те зависят от предложените от участника дейности и мерки, както и начините за изпълнението им. В тази връзка възложителят има правото да оцени по-високо оферти, които съдържат повече гаранции за спазване на специфични за поръчката изисквания, за контрол при изпълнението ѝ или да посочи подробен план за организация на отделните елементи на поръчката и ангажираните с тях лица.

Следва да се отбележи, че определянето на показателите за оценка на офертите е част от оперативната самостоятелност на възложителя, като той сам определя онези показатели, които имат преимуществено значение за избора на участниците, като посочва самостоятелно и тяхната относителна тежест. За да бъде методиката законосъобразна, тя трябва да бъде създадена така, че при нейното прилагане да се стигне до обективно, прозрачно и конкурентно класиране на офертите, от които да бъде избран изпълнител. Заложените в процесната методика показатели са подчинени на предмета на поръчката и са насочени към осигуряване на качествено, ефективно и безопасно изпълнение на същата. Посочените в нея критерии като надграждащи условия не са неясни или непълни, което прави методиката за оценяване законосъобразна.

В документацията за обществена поръчка се съдържа достатъчно информация, която е необходима на участниците, за да изготвят своите предложения. В своята съвкупност те представляват достатъчна по обем информация, с ясни и точни указания и поради това предопределят методиката като предвидима и ясна, т.е. участниците в процедурата са наясно още преди подаването на офертата колко точки биха могли да получат при представяне на своята техническа оферта, както и да преценят какво точно да предложат, за да получат максимален брой точки по съответния показател за техническа оценка. Съвсем ясно и безпротиворечиво е посочено в методиката за оценка, че предложението на участника следва да

съдържа всички надграждащи условия, описани в точки от 1 до 3 за оценка на показателя „Организация за изпълнение на поръчката“, за да му бъде присъден съответният максимален брой точки, като е уточнено, че за всяко от надграждащите условия се полагат по 10 точки.

Според практиката на Съда на Европейския съюз (СЕС), показателите, по които се оценява съответствието на техническите предложения, трябва да са формулирани така, че не само членовете на комисията да ги разберат и приложат по начин, който дава възможност действително да се провери съответствието на предложението с изискванията, но и да могат „всички разумно информирани и полагащи обичайната грижа потенциални участници да разберат техния точен обхват и съответно да ги тълкуват по еднакъв начин“. (Виж например: решение от 10 май 2012 г., Комисията с/у Кралство Н., C-369/10, EU:C:2012:284, т. 88, *mutatis mutandis* решение от 16 февруари 2012 г., Costa, C-72/10 и C-77/10, EU:C:2012:80, т. 73). Необходимо е възлагащият орган, респ. помощната комисия, чрез която упражнява правомощията си във връзка с допускането и оценяването на предложенията, да разполага с възможност да извърши действителна проверка дали офертите съответстват на поставените изисквания (В този смисъл виж.: решение от 22 юни 2017 г., C-49/17, Unibet, EU:C:2017:491, т. 46, както и решение от 4 декември 2003 г., EVN, EU:C:2003:651, т. 56 и 57). В допълнение, според съдържанието на съображение 92 от Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО (Директива 2014/24/ЕС), критериите следва да позволяват извършването на сравнителна оценка на нивото на изпълнение, предложено във всяка оферта, предвид предмета на поръчката, както е определен в техническите спецификации.

Описаните в административния акт изрази, използвани в методиката за оценка, не правят неясен утвърдения от възложителя на обществената поръчка механизъм за оценка. В случая не е налице такава специфика в терминологията, която да внася неразбираемост на методиката. На база познаването на дейностите от предмета на поръчката и упражняването ѝ по занятие от евентуалните участници, може да се очаква, че всеки достатъчно квалифициран участник може да разбере формулираните от възложителя условия, които се приемат за надграждащи минималните изисквания.

Цитираните понятия „навременно и качествено изпълнение“, „постигане на по-добро качество на изпълнението“ и „конкретно предложени технически подходи за изпълнение“ не са употребени със специфично или терминологично значение. В инвестиционния процес /проектирането и строителството/ навременното и качествено изпълнение е свързано със спазване на срока за изпълнение /тоест изпълнението следва да започне и да приключи в предложения срок/ и покриване и надграждане на минималните изисквания на възложителя, които са дефинирани в техническото задание като част от документацията на обществената поръчка, с която всички участници са запознати. По отношение на другото ползвано понятие „повишаване на ефективността при изпълнение на поръчката“ също не са налице основания да се счита, че думите не са използвани в общо употребимия си смисъл. Ефективността се свързва с използване на ресурсите, така че да се намалят загубите и да се постигне в максимална степен целения резултат при минимум ресурс. Строителният процес е съвкупност от дейности, който включва проектиране, изпълнение на отделните етапи и осъществяване на контрол от отговорните лица, като тази дейност е нормативно регулирана и се подчинява на определени законово определени изисквания. Понятието „ключови моменти“ не е използвано със специфично значение и би следвало да бъде определено от участника, като се вземе предвид конкретния предмет на поръчката и качеството му на професионалист в сферата, който познава нормативните изисквания и добрите практики в строителството. В тази връзка възложителят има свободата да заложи като надграждащи условия изисквания, които ще му дадат представа относно практиките, които използва конкретният участник в дейността и които ще приложи в процесната поръчка. Условията относно описание на организацията на работния процес и ползваните ресурси, както и механизмите за осъществяване на контрол са инструментите, чрез които оценителната комисия може да добие представа относно разбирането от участника на

предмета на обществената поръчка и заложените от него способности за осигуряване на качеството на изпълнението съгласно изискванията на възложителя (т. 1) и ефективност на изпълнението, каквато именно е заложената цел в т. 2 от надграждащите условия.

Изложеното води до извод за незаконосъобразност на изводите на органа за допуснато нарушение при въведените критерии за оценяване на офертите. При словесното формулиране на начина на оценяване, респ. присъждане на съответен брой точки, възложителят не е допуснал използване на термини и изрази, които не са в достатъчна степен определяеми и предполагат субективизъм при прилагането. Въведените в методиката условия осигуряват на участниците достатъчно информация за определяне на оценката по съответния показател, като позволяват обективно съпоставяне на офертите и нивото на изпълнение по всяка от тях. Предвидените стъпки за присъждане на по-голям брой точки не съдържат изискване по отношение пълнотата на предложението, а покриване на трите условия в три различни направления – организация на процеса чрез посочване на необходими ресурси, организация при осъществяване на контрол с посочване на ангажираните лица и предложени допълнителни мерки (над минимално изискуемите) за намаляване на негативното въздействие върху околната среда, независимо от начина на тяхното формулиране. Същите са свързани с процеса на строителството и ключовите моменти са предопределени от конкретния му предмет. Надграждащите елементи са свързани с комплексния характер на предмета на поръчката и са относими към качеството на работа, нейното изпълнение и крайните резултати. В случая в компетентността на оценителната комисия остава решаващата преценка за получаване на точки по съответните показатели, но тя не е в противоречие с разпоредбите на ЗОП. Членовете на комисията са с квалификация и опит, съобразени с предмета на поръчката, което гарантира обективност в нейната работа. Съответно не е налице неяснота както за участниците в процедурата, така и за помощната комисия.

Следва да се отбележи, че административният орган твърди допуснато нарушение на чл. 70, ал. 5 и ал. 7 от ЗОП, без да конкретизира фактите по всяко от твърдените нарушения. Видно от мотивите на оспореното решение за определяне на финансова корекция, административният орган сочи нарушение на чл. 70, ал. 7 от ЗОП, без да обоснове към коя точно хипотеза на разпоредбата следва да се субсумират фактическите му установявания, доколкото в ал. 7 са визирани три хипотези (т. 1, т. 2 и т. 3) както и две подхипотези (б. "а" и б. "б"). Въпреки това в случая е налице съвкупност от факти, като никой от тях не попада в конкретна хипотеза на правната норма, за да обоснове доказаност на приетото нарушение на чл. 70, ал. 7 от ЗОП, което обосновава незаконосъобразност на акта в тази част.

В допълнение следва да се посочи, че макар да се твърди и нарушение на чл. 33, ал. 1 от ППЗОП, такива фактически обстоятелства, които могат да се подведат под тази разпоредба, не са изложени в оспорваното решение, доколкото в случая не се изисква от участниците представяне на графици, списъци и други подобни. Освен това, както се посочи по-горе – изложени са конкретните условия, на които следва да отговаря допълнително представената информация, за да се приеме за надграждаща базовите изисквания на възложителя.

Липсва неяснота и по отношение на критериите, на които следва да отговаря надграждащият елемент, за да се присъдят точки за него. Той следва да допринася за по-качественото изпълнение на поръчката, а не да е формално посочен в предложението, тоест следва да е изпълним и по същността си да има потенциала да повлияе положително върху изпълнението. Последното може да се прецени от членовете на оценителната комисия, които има квалификацията да извършат тази преценка.

С оглед на гореизложеното не е доказано и обосновано нарушение на чл. 70, ал. 5 и ал. 7 от ЗОП и чл. 33, ал. 1 от ППЗОП, съответно и нередност по т. 11, б. „а“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата, за която е предвидена финансова корекция в размер на 10 на сто от разходите по засегнатия договор за обществена поръчка.

По третото нарушение – на чл. 116, ал. 1 от ЗОП, РПО се е обосновал със следните обстоятелства, които според него представляват - незаконосъобразно изменение на договора за

обществена поръчка:

Съгласно чл. 4, ал. 6 от договор № 9150 от 16.09.2020 г. срокът за изпълнение на строително-монтажните работи е съгласно предложението от изпълнителя срок от 100 календарни дни. Срокът започва да тече след съставяне на Протокол обр. 2 и изтича с подписването на Акт образец 15 към Наредба № 3 за съставяне на актове и протоколи по време на строителството.

Съгласно чл. 4, ал. 7 от договора, при спиране на строителството по нареждане на възложителя или на инвеститорския контрол, или от страна на общински или държавен орган, имащ отношение към строителните дейности, свързани с предмета на договора, по обективни причини, за които изпълнителят няма вина, срокът за изпълнение се удължава съответно с периода на спирането. Спирането на строителството се удостоверява с подписване на Акт образец 10 за установяване състоянието на строежа при спиране на строителството, съгласно Наредба № 3 от 31 юли 2003 г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството. Продължаването на строителството се удостоверява с подписване на Акт образец 11 за установяване състоянието на строежа и строително-монтажните работи при продължаване на строителството, съгласно Наредба № 3 от 31 юли 2003 г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството. Съгласно чл. 4, ал. 8 от договора при неблагоприятни метеорологични условия, което настъпване е удостоверено с официална справка, издадена от НИМХ, срокът за изпълнение се удължава с посочения в справката период от време.

При прегледа на представената строителна документация е констатирано, че строителството на обекта е започнало на 19.10.2020 г. съгласно Акт образец 2 от 19.10.2020 г. и е завършено на 16.06.2021 г. съгласно Констативен Акт (Образец 15). Съгласно чл. 4, ал. 6 от договора срокът за изпълнение следва да изтече на 27.01.2021 г. Договорът е изпълнен за 240 календарни дни, в т.ч. и дните, в които строителството е спряно. РПО е констатирал просрочие от 140 дни, като СМР е било спряно с актове Образец 10 и 11 за 138 календарни дни.

За да се установи спазването на срока за изпълнение, са изследвани данните относно стартирането на строителството, неговото спиране и основанията за това.

Установено е, че строителството е спряно три пъти общо за общо 138 календарни дни - на 20.10.2020 г. (с мотив „Осигуряване на фронт за работа и разчистване на затвора“), на 16.12.2020 г. (с мотив „Повишена заболяемост от COVID-19“) и на 16.02.2021 г. (с мотив „Спиране на работа до одобряване на проект по чл. 154 от ЗУТ за промяна на конструкцията на покрива“).

По първото спиране от 20.10.2020 г. до 04.12.2020 г. (45 календарни дни) е установена липсва на доказателства, които да обуславят необходимост от спиране на строителството. При подписване на Протокол обр. 2 за откриване на строителната площадка на 19.10.2020 г., в т. 3,1 от същия е посочено, че „Строителната площадка е годна и позволява започване на СМР“, а в т. 4. Състояние на околното пространство е посочено, че „Площадката е разчистена.“. Непосредствено след откриване на строителната площадка, на 20.10.2020 г. (в рамките на 1 календарен ден), е подписан Акт за установяване състоянието на строежа при спиране на строителството (Приложение № 10). В Акт обр. 10 не е определен срок за осигуряване на фронт за работи и разчистване на затвора. В Техническата спецификация са описани предвидените дейности, в т.ч. и демонтажни работи (стр. 2) - демонтаж на стари дървени и метални дограми; очукване и почистване на стара фасадна мазилка; демонтаж на настилки и облицовки в мокри помещения (санитарни възли). В Техническото предложение на участника, избран за изпълнител, са предвидени дни за изпълнение на подготвителни дейности, в т.ч. за разчистване на строителната площадка, демонтажни работи, къртене, разбиване, разваляне, подготовка на повърхности (стр. 174). Установено е, че за периода от 20.10.2020 г. до 04.12.2020 г. липсват доказателства, обосноваващи спирането на строителството поради непредвидени обстоятелства. Това е довело до удължаването на общия срок за изпълнение.

По второто спиране на строителството от 16.12.2020 г. до 27.01.2021 г. (42 календарни дни) е установена липсва на данни или доказателства, които да обуславят необходимост от спиране на строителството. Към онзи момент не са представени болнични листове за временна неработоспособност поради заболяване от COVID-19 и/или поради карантина на работниците,

ангажирани с извършването на СМР за периода от 16.12.2020 г. до 27.01.2021 г., поради което срокът за изпълнение на СМР неоснователно е удължен с 42 календарни дни.

Съгласно чл. 18, ал. 1 от договора, страните по него „не дължат обезщетение за претърпени вреди и загуби, в случай че последните са причинени от непреодолима сила. В чл. 18, ал. 2 от договора е посочено, че „В случай че страната, която е следвало да изпълни свое задължение по договора, е била в забава, тя не може да се позовава на непреодолима сила.“. В чл. 19 от договора е посочено, че страната, засегната от непреодолима сила, е длъжна да предприеме всички действия с грижата на добър стопанин, за да намали до минимум понесените вреди и загуби, както и да уведоми писмено другата страна в срок 2 календарни дни от настъпването на непреодолимата сила. Понятието „непреодолима сила“ се дефинира съгласно чл. 306 от Търговския закон, а понятието „непредвидени обстоятелства“ — съгласно § 2, т. 27 от ДР на ЗОП. В чл. 19, ал. 2 от договора е посочено, че докато трае непреодолимата сила, изпълнението на задълженията на свързаните с тях насрещни задължения се спира.

Одиторите сочат, че обявеното извънредно положение в страната на 13.03.2020 г. не представлява автоматично основание за удължаване на срока на договора за обществена поръчка, сключен на 16.09.2020 г., т.е. след обявяването на извънредното положение. Изпълнителят не е уведомил възложителя и не е представил доказателства за възникнали затруднения при изпълнението на договорените строително-монтажни работи. Затова наличието на „Повишена заболяемост от С.-19“ не е доказано. Поради това срокът на строителството неоснователно е удължен с 42 календарни дни в периода 16.12.2020 г. - 27.01.2021 г. включително.

По третото спиране на строителството от 16.02.2021 г. до 08.04.2021 г. (51 календарни дни) е установена липса на доказателства, които да обуславят необходимост от спиране на строителството за целия период от време.

С Протокол от проведена среща от 22.01.2021 г. между възложителя, строителя, проектанта и строителния надзор, е констатирано, че съществуващата дървена конструкция за закрепване на покривните елементи, стояща върху стоманобетонения покрив, е дефектирала. Взето е решение проектантът да изготви проект за подмяна на покривната конструкция и същия да се одобри съгласно чл. 154 от ЗУТ от инстанцията, издала разрешението за строеж, както и да се спре работата по покрива до одобряване на проекта.

На 01.03.2021 г. е подадено заявление вх.№ 44-692/01.03.2021 г. за одобрение на проект относно промяна по време на строителството на обект „Преустройство на производствен цех в затворническо училище към затвора“.

Със заповед № 14/11.03.2021 г. на гл. архитект на [община] и на основание чл. 154, ал. 5 от ЗУТ е допълнено разрешение за строеж № 248/11.09.2020 г.

Акт Образец № 11 е от 09.04.2021 г., т.е. 29 календарни дни след влизане в сила на заповед № 14/11.03.2021 г. С оглед на Изложеното за периода от 11.03.2021 г. до 08.04.2021 г. включително, липсват доказателства за наличие на обстоятелства, обосноваващи спирането на строителството, поради което срокът за изпълнение на СМР неоснователно е удължен при това спиране с 29 календарни дни.

В допълнение са налице 2 дни фактическо закъснение, което не е оформено с актове Образец 10 и 11.

Органът счита, че забавата представлява промяна в условията на поръчката, довела до съществено изменение на договора с избрания изпълнител, което не попада в изключенията на чл. 116, ал. 1, т. 5 от ЗОП – когато измененията не са съществени. РПО счита, че в случая изменението е съществено, тъй като, ако новото условие относно срока за изпълнение на поръчката беше част от процедурата за обществената поръчка, същото би могло да привлече към участие допълнителни участници или би довело до приемане на оферта, различна от първоначално приетата. Мотивирал се е с това, че изменението води до ползи за изпълнителя, които не са били известни на останалите участници в процедурата, като освен това за забавата възложителят не е начислил предвидените в чл. 20, ал. 1 от договора за обществена поръчка

неустойка в размер на 0,2% от общата стойност на договора за всеки просрочен ден, но не повече от 10% от тази стойност, и не са предприети действия, предвидени в чл. 20, ал. 5 от договора.

Нарушението е квалифицирано като нередност по т. 23, б. „а“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата, за която е предвидена финансова корекция в размер на 25 на сто от разходите по засегнатия договор за обществена поръчка.

Разпоредбата на т. 23, б. „а“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности квалифицира като нередност всяко незаконосъобразно изменение на договора за обществена поръчка, когато има промени в договора (включително промяна в срока за изпълнение на договора), които не са в съответствие с чл. 116, ал. 1 ЗОП. Нормата предвижда, че промени в елементите на договора няма да се считат за нередности (следователно не се налага финансова корекция), когато: стойността на изменението е под праговете, определени в чл. 20, ал. 1 от ЗОП, и е до 10 на сто от първоначалната стойност на договора - за поръчки за услуги и доставки, и до 15 на сто от първоначалната стойност на договора - за поръчки на строителство, както и когато промяната не засяга цялостния характер на поръчката или рамковото споразумение. Според изричното уточнение на описанието към визираната нередност, съществена промяна на елементите на договора (като цената, естеството на строителството, срока на изпълнение, условията на плащане, използваните материали) е налице, когато промяната прави изпълнения договор съществено различен по характер от първоначално сключения. Във всеки случай изменението ще се счита за съществено, когато са изпълнени едно или повече от условията по чл. 116, ал. 5 ЗОП.

Според посочената като нарушена разпоредба на чл. 116, ал. 5, т. 1 и т. 2 ЗОП (в приложимата редакция - ДВ, бр. 86 от 2018 г., в сила от 1.03.2019 г.), изменение на договор за обществена поръчка се смята за съществено по смисъла на ал. 1, т. 7, когато са изпълнени едно или повече от следните условия: 1) изменението въвежда условия, които, ако са били част от процедурата за възлагане на обществена поръчка, биха привлекли към участие допълнителни участници или кандидати, биха позволили допускането на други участници или кандидати, различни от първоначално избраните, или биха довели до приемане на оферта, различна от първоначално приетата, и 2) изменението води до ползи за изпълнителя, които не са били известни на останалите участници в процедурата.

В тази връзка съдът следва да извърши преценка по въпроса дали е налице съществено изменение на срока на договора за обществена поръчка.

Договорите за възлагане обществена поръчка имат гражданскоправен характер, което обосновава приложимостта на Закона за задълженията и договорите (ЗЗД) и Търговския закон (ТЗ) спрямо този вид обществени отношения. Този извод следва от препращането, направено с разпоредбата на чл. 120 от ЗОП, според която за всички неуредени въпроси във връзка със сключването, изпълнението и прекратяването на договорите за обществени поръчки се прилагат разпоредбите на ТЗ и ЗЗД. В разпоредбата на чл. 20а, ал. 1 от ЗЗД е указано, че договорите имат сила на закон за тези, които са ги сключили, а според ал. 2 от същата разпоредба те могат да бъдат изменени, прекратени, разваляни или отменени само по взаимно съгласие на страните или на основания, предвидени в закона. В този смисъл изменението на договора е средство за промяна на вече съгласувани между страните воли чрез постигане на съгласие за това. ЗЗД не установява форма за действителност на това правно действие, но характерът на процесните правоотношения предопределя задължението на страните в тези случаи да обективират волята си в писмен акт. Това е така, защото правилото на чл. 112 от ЗОП предвижда, че възложителят сключва с определения изпълнител писмен договор за обществена поръчка. За да породи действие изменението на така сключения формален договор, безспорно е необходимо и то да бъде материализирано по аналогичен начин - чрез съгласуване на насрещните воли в писмена форма за действителност. В подкрепа на така формирания извод се явяват и разпоредбите на чл. 27 и чл. 185, т. 2 от ЗОП, които въвеждат задължение за възложителя да публикува информацията относно сключваните договори (и допълнителни споразумения) по ЗОП, като и да

публикува обявление в 30-дневен срок от подписването на допълнителното споразумение - за изменение на договор по чл. 116, ал. 1.

Следва да се отбележи, че съществува съществена разлика между изменение на договора за възлагане на обществена поръчка и неговото неточно изпълнение във времево отношение. В първия случай страните след подписването му и по време на неговото действие постигат съгласие за изменение на някоя негова клауза, а във втория извършват действия по изпълнението му така, както е сключен. Да се възприеме тезата на административния орган и неточното във времево отношение изпълнение да се приравни на изменение на договора, би било равнозначно на отричане института на неустойката, както и на възможностите за удовлетворяване на претенциите при неизпълнение, визирани в чл. 79 и чл. 80 ЗЗД. При наличие на забава в изпълнението на договора бенефициерът може да упражни правото си на неустойка във всеки един момент в рамките на давностния срок по чл. 110 от ЗЗД. В случая не се твърди, че между възложителя и изпълнителя „Боярт“ ЕООД е постигнато съгласие за изменение на договора по отношение на срока за изпълнение. Не са представени доказателства в тази насока като анекси или писмени споразумения. Единствено липсата на предявени претенции за заплащане на неустойка от страна на възложителя не е основание да се приеме, че е изменен договорът, тъй като, както се посочи по-горе, това следва да стане след взаимно съгласие, обективизирано в писмена форма. Неустойката е право на изправната страна, но не и нейно задължение, поради което неупражняването му не следва да се приема за нарушение от страна на възложителя. Ако органът е считал, че неупражняването на правото на неустойка е нарушение на правото на Съюза и на свързаното с него национално право, което осъществява състав на нередност, е следвало да посочи нарушената правна норма, съответно да даде правилна квалификация на нередността.

В допълнение с оглед развитите в административния акт доводи, съгласно които в случая не са представени конкретни основателни причини за спиране на строителството, следва да се отбележи, че в посочените три хипотези то е спряно с Акт обр. 10, съответно е възобновено с Акт обр. 11.

Съставените актове по реда и при условията на Наредба № 3 от 31 юли 2003 г., в т.ч. Акт обр. 10 и Акт обр. 11, са сред нормативно предвидените документи за удостоверяване на състоянието на строежа по време на строителството, предпоставките за спиране и периода на спиране на строителството. Съгласно чл. 1, ал. 4 от Наредба № 3 от 31 юли 2003 г., съставените и оформени съгласно изискванията на тази наредба актове и протоколи имат доказателствена сила при установяване на обстоятелствата, свързани със започване, изпълнение и въвеждане в експлоатация (приемане) на строежите. От своя страна, нормата на чл. 4, ал. 4 указва, че актовете и протоколите се подписват от съставителите и присъстващите лица съгласно приложенията от тази наредба, които носят солидарна отговорност за достоверността на съдържащите се в тях данни. По своя характер цитираната наредба указва реда за съставяне на тези актове, като предвижда проверки, огледи, измервания на място и др., указва компетентността при решаване на спорове във връзка със съставените актовете, както и отговорността при неизпълнение на задълженията по тази наредба.

Предвид указаната от наредбата доказателствена сила на съставените в актове по наредбата, в тежест на ръководителя на ПО е да ангажира доказателства, с които да обори тази доказателствена сила. В случая те не са били оспорени по отношение на тяхната автентичност. По отношение на удостоверената стойност на съставения Акт обр. 10 РПО не е ангажирал доказателства, които да водят до извод, че строителството е неоснователно спряно, което е довело до забавяне в изпълнението на поръчката. Липсват доказателства например да е осъществен нарочен контрол по специален ред върху така съставения акт, в резултат на който да е ангажирана отговорността на някои от съставителите за удостоверяване на неверни факти и обстоятелства. Липсват и доказателства за допуснати конкретни нарушения на нормативно регламентираната процедура по съставяне на тези актове. В допълнение, съгласно разпоредбата на § 3, ал. 2 от Заключителните разпоредби на Наредба № 3 от 31 юли 2003 г. за

съставяне на актове и протоколи по време на строителството, органите на ДНСК са компетентният орган, който има правомощието да осъществява контрол по законосъобразното прилагане и изпълнение на разпоредбите на наредбата, в т.ч. и по отношение законосъобразността на съставените актове. В случая липсва констатация на компетентния контролен орган за незаконосъобразност на съставените актове обр. 10 и обр. 11, с които е документирано спиране на строителството по процесната обществена поръчка.

Възможността за спиране на срока за изпълнение на договора, поради обективни фактори и непредвидени обстоятелства, чрез съставянето на акт обр. 10 е регламентирана в чл. 4, ал. 7 от проекта на договора, който е част от документацията на обществената поръчка. Съгласно посочената клауза, „при спиране на строителството по нареждане на ВЪЗЛОЖИТЕЛЯ или на инвеститорския контрол, или от страна на общински или държавен орган, имащ отношение към строителните дейности, свързани с предмета на настоящия договор, по обективни причини, за които ИЗПЪЛНИТЕЛЯТ няма вина, срокът за изпълнение се удължава съответно с периода на спирането. Спирането на строителството се удостоверява с подписване на Акт образец 10, за установяване състоянието на строежа при спиране на строителството, съгласно Наредба № 3 от 31 юли 2003 г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството. Продължаването на строителството се удостоверява с подписване на Акт образец 11, за установяване състоянието на строежа и строително-монтажните работи при продължаване на строителството, съгласно Наредба № 3 от 31 юли 2003 г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството“.

С оглед на горното тази правна възможност е била предварително ясна за всеки, който би проявил интерес да участва в обществената поръчка. Потенциалните участници в процедурата са разумно информирани и полагащи обичайната грижа икономически субекти. Това обосновава знанието им за спирането на срока на изпълнение на строително-монтажните работи при посочените условия. Наред с това спирането по обективни причини гарантира изпълнението на предмета на поръчката с необходимото качество, т.е. съобразно изискванията на възложителя. В тази връзка не може да се приеме твърдението на органа, че поради удължаването на срока на изпълнението поради обективни причини за изпълнителя са възникнали ползи, които не са били известни на останалите участници в процедурата.

Последното е в съответствие с решение на Съда на Европейския съюз от 7 декември 2023 г. по съединени дела C-441/22 и C-443/22. Съставените в хода на строителството актове не са оборени от ответния орган и не е доказано, че строителството е спряно неоснователно, съответно не е налице изменение на договора, което е дало необосновано предимство на конкретния участник.

Съгласно развитите по-горе мотиви се налага извод за липсата на незаконосъобразно изменение на договора за обществена поръчка в частта за срока, което да е съществено и от своя страна води до извод за липса на вмененото нарушение по чл. 116 от ЗОП.

При липсата на сочените от ответника нарушения е безпредметно да се обсъжда наличието на останалите предпоставки от състава на нередността, с оглед на което е наложена финансова корекция.

По изложените мотиви съдът намира жалбата на ГД „Изпълнение на наказанията“ за основателна, а обжалваното решение за определяне на финансова корекция за незаконосъобразно, като постановено в противоречие с материалноправните разпоредби на закона, поради което същото следва да бъде отменено.

По разноските в производството:

С оглед крайния извод за основателност на жалбата и своевременно предявената претенция за присъждане на разноски по делото по представен списък, на жалбоподателя следва да бъдат заплатени разноски за държавна такса в размер на 313,24 евро и за юрисконсултско възнаграждение в размер на 102,26 евро.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 70 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на ГД „Изпълнение на наказанията“, с адрес на управление и кореспонденция: [населено място], [улица], Решение № ЛС-04-443/21.11.2025 г. на министъра на правосъдието и ръководител на Програмния оператор на Програма „Правосъдие“ на Норвежкия финансов механизъм 2014 – 2021 за приключване на процедура за администриране на нередност с установяване на нередност и определяне на финансова корекция по Договор за безвъзмездна финансова помощ № 93-00-27/29.01.2020 г. за изпълнение на проект „Осигуряване на сигурна и безопасна материална среда в затворите и арестите“, финансиран по Програма „Правосъдие“ на НФМ 2014 - 2021, с което е наложена финансови корекция в размер на 25 % (двадесет и пет на сто) върху допустимите засегнати от нарушението разходи по договор за възлагане на обществена поръчка с рег. № 9150/16.09.2020 г. с изпълнител „Боярт“ ЕООД, за сумата от 76 581,73 лв.

ОСЪЖДА Министерство на правосъдието да заплати на ГД „Изпълнение на наказанията“, с адрес на управление и кореспонденция: [населено място], [улица], направените по делото разноски в размер на 415,50 евро (четиристотин и петнадесет евро и петдесет цента). Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: